

اولین گزارش وجود کنه اریوفید (*Aculus dimidiatus* (Hall)) (Acaridae: Eriophyidae) از روی صنوبر دلتوئیدس در ایران

حسین صادقی نامقی^۱

تاریخ دریافت: ۸۸/۶/۲۵

تاریخ پذیرش: ۸۸/۱۱/۵

چکیده

ضمون بررسی فون کنه‌های درختان غیر متمرث فضای سبز شهرستان مشهد، نمونه هایی از یک کنه اریوفید از روی درخت صنوبر جمع آوری گردید که پس از بررسی‌های اولیه و ارسال نمونه هایی برای دکتر هونگ (نائجینگ، چین) به نام *Aculus dimidiatus* (Hall, 1967) شناسایی قطعی شد. وجود این گونه بر روی صنوبر دلتوئیدس در ایران برای اولین بار گزارش می‌گردد. ویژگیهای مرفو‌لوزیک کلیدی این گونه در متن ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: گزارش جدید، اریوفیده، فون، ایران.

مواد و روش‌ها

مقدمه

علی‌رغم اهمیت درختان فضای سبز شهری در زندگی روزمره، تحقیقات در جنبه‌های مختلف فضای سبز بویژه حفاظت گیاهان در برابر عوامل خسارت زای زنده ناچیز و یا هیچ‌است. در مروری بر تحقیقات انجام گرفته روی کنه‌های اریوفید در ایران (۱۱-۳ و ۱۱-۴) مشخص گردید که اطلاعات درباره این کنه‌ها در ایران و بویژه استان خراسان رضوی اندک است، به طوری که تاکنون فقط حدود ۸۴ گونه کنه اریوفید از روی انواع گونه‌های گیاهی در ایران گزارش شده است. این کمبود اطلاعات علیرغم خسارت غیر قابل انکاری است که هر ساله از ناحیه آفات و بیماریهای گیاهی در گوشه و کنار شهر متوجه فضاهای سبز هستیم. لذا در راستای تکمیل اطلاعات بنیادی برای مطالعات بیوکلولوزیک و بویژه برای ارایه یک برنامه مدیریت تلفیقی آفات درختان و درختچه‌های زینتی و غیر متمرث در فضاهای سبز شهری و پیرامون شهری فون کنه‌های زیان‌آور گیاهی در سطح پارک‌های شهر مشهد انجام که قسمتی از نتایج آن به شرح زیر ارایه می‌گردد.

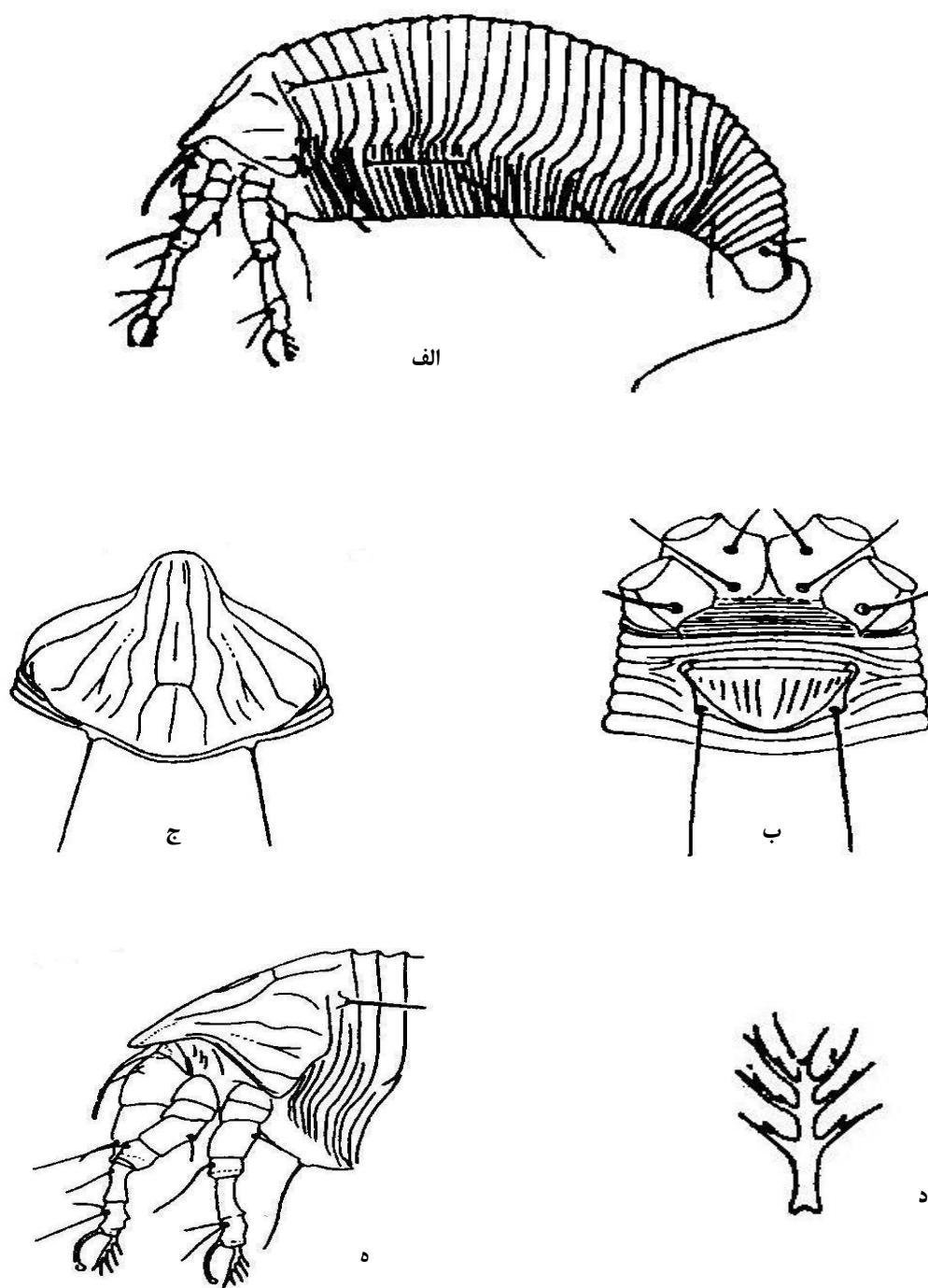
نتایج

وجود کنه *Aculus dimidiatus* (Hall, 1967) بر روی صنوبر دلتوئیدس در ایران برای اولین بار گزارش می‌گردد. مشخصات شکل شناسی ظاهری این گونه به شرح زیر می‌باشد: طول بدن کنه بالغ ۲۰۰ میکرون و در سطح پشتی بدن قوس دار، گناتوزووما به طول ۲۸ میکرون و متمایل به طرف شکم. سپر پشتی (پرودورسال) دارای لبه جلویی گرد و آویزان، الگوی خطوط طولی روی سپر پشتی به این صورت است که خط میانی (Median) ناقص ولی خطوط نزدیک میانی (Admedian) و زیرکناری (Submedian) کامل هستند. طول موهای سپر پشتی ۲۴ میکرون و به طرف عقب از هم‌دیگر دور می‌شوند. تعداد نیم حلقه‌های پشتی ۳۶ و نیم حلقه‌های

۱- استادیار گروه گیاه‌پژوهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد
Email: husseinsadeghi@yahoo.co.uk

ریخت شناسی این کنه در شکل ۱ (الف-۵) ارایه شده است. این گونه به صورت سرگردان و به تعداد زیاد در سطح زیرین برگ‌های صنوبر گونه دلتوئیدس در پردیس دانشگاه فردوسی مشهد در تاریخ ۱۳۷۷/۷/۲۰ جمع آوری شد. آثار تقدیمیه آن روی برگ‌های آلوده به صورت زنگار مشاهده می‌شود.

شکمی ۷۲ عدد می‌باشدند. میکروتوبرکول‌ها گرد، مماس و یا نزدیک به حاشیه عقبی نیم حلقه‌ها، میکروتوبرکول‌های سطح پشتی اندکی بزرگتر از سطح شکمی اند. موهای ضمیمه وجود دارد. در پوش جنسی دارای ۱۲ خط برجسته طولی است. پیش ران پاها صاف و در مورد پیش ران پاهای اول در نیمه جلوی متصل به یکدیگر. ناخن پرورش (امپودیوم) ۴ شاخه، سولنیدی‌های پنجه‌ها گره دار(۲). ویژگی‌های

(شکل ۱)- مشخصات میکروسکوپی کنه زنگار صنوبر (*Aculus dimidiatus* (Hall)) (Acari: Eriophyidae)

الف- نمای جانبی بدن، ب- ناحیه پیش رانی و جنسی، ج- سپر پشتی، د- ناخن پروش،

ه- میکروتوبرکول های جلدی، ه- صفحه پشتی و تزیینات پا ها از نمای جانبی (شکل ها اصلی)

منابع

- 1- Arbabi M., Kamali H. Mohsenin A.B. and Baradaran. P. 1999. Eriophyid mites status on fruit trees of Iran. Acarological Soc. India, Bangalore, Sysmposium 27-30.
- 2- Baker E.W., Kono T. Jr. Amrine J.W. Delfinabo-Baker M. and Stasny. T.A. 1996. Eriophyoid mites of the United States. Indira Publishing House, MI. 394pp.
- 3- Baradaran P.M, Arbabi M., Hosseini Nyia A. and Emami M.S. 2008. Study on mite fauna of ornamental plants indoors and outdoors conditions in Tehran, Markazi and Isfahan Provinces. Journal Biology Iran, Vol.21: 509-526.
- 4- Baradaran P. & Arbabi M. 2005. First record of the eriophyid , *Trisetacus Juniperinus* on *Cupressus sempervirens* in Tehran. Letter of Entomological Soc. Iran. No.26, p.1.
- 5- Hajizadeh J., Hosseini R. and McMurtry. J.A. 2002. Phytoseiid mites (Acari: Phytoseiidae) associated with eriophyid mites (Acari: Eriophyidae) in Guilan Province of Iran. Internat. J. Acarol. 28(4): 373-378.
- 6- Hajizadeh J. & Hosseini R. 2004. Introducing of eight species of family Eriophyidae from forest plants in Guilan Province. Proc.16th Plant Protection Congress Iran, Tabriz P.279.
- 7- Hong X-Y., Xue X-F. and Hajizadeh. J. 2005. Two new species and two new records of eriophyid mites (Acari: Eriophyoidea: Eriophyidae) from Iran. Internat. J. Acarol. 31(2): 129-132.
- 8- Kamali H. and Jr. Amrine. J.W. 2005. Studies on the eriophyid mites (Acari: Eriophyidae) of Iran: 1. Two new species of Aceria, with a key to Iranian species. Internat. J. Acarol. 31(1): 57-62.
- 9- Kamali K., Ostovan H. and Atamehr A. 2001. A catalogue of mites and ticks (Acari) of Iran. Islamic Azad University Scientific Publication Center, 198 pp.
- 10-Khanjani M. & Haddad Irani nejad K. 2005. Injurious mites of agricultural crops in Iran. Bu-Ali Sina University of Hamadan Press. 515 pp.
- 11-Ramazani L., Mosaddegh M.S., Shisheh bor P. & Kamali K. 2006. Seven new records of eriophyoid mites on weeds from Iran. The Proceedings17th Plant Protection Congress Iran, p.185.